

ಹಿರಿಯೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಶೈವ ಶೈಲ್ಪಗಳು

(ಪ್ರಾಚೀನದಿಂದ ಮಧ್ಯಕಾಲೇನದವರೆಗೆ)

ಮಾರುತಿ ಹೆಚ್.

ಮಾರುತಿ ಹೆಚ್.
ಹಿವಜ್.ಡಿ.ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು
ಪುರಾತತ್ವ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಸಿ
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ೫೮೩ ೨೭೬

ಶೈವ ಧರ್ಮ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹರಪ್, ಮೆಹೆಂಜದಾರೋ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಅವಶೀಷಗಳಲ್ಲಿ ಶೈವ, ಸ್ತಂಭಾಕಾರದ ಅಂಗಗಳು ಕಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಶೈವ ಧರ್ಮವು ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತೆಂದು ಉಂಟಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದು. ಶೈವ ಧರ್ಮವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀನವೋ ಅಷ್ಟೇ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಗೆಂಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಶೈವ ಧರ್ಮವು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅಂಗ ಅಂದಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಶೈವ ಧರ್ಮವು ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅಂಗ, ನಂದಿ, ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ, ಭೂರಿವ, ವೀರಭದ್ರ, ಗಣೇಶ, ಶೈಲ್ಪಗಳನ್ನು ಈ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ತಾಲೂಕಿನ ಶೈವ ಶೈಲ್ಪಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಈ ಲೇಖನದ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಶಿವಾಲಂಗಗಳು

ಅಂಗವು ಶೈವಧರ್ಮ ಪ್ರತಿಏಕ, ಶಿವನನ್ನು ಅಂಗರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಅಂಗಾತ್’ ಸರ್ವಂ ಸಮುತ್ತನ್ನಂ ಲಯಂ ತಸ್ಮಿನ್ ‘ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಮ್’, ಅಂಗದಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಲ ಜಗತ್ತು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಯೇ ಲಯವಾಗುತ್ತದೆ.² ಸುಪ್ರೀಧಾಗಮದ ಪ್ರಕಾರ ಗಭಂಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯೋಂದ ಅಜಲ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ವಿಧಗಳವೆ. ಅವು ಸ್ವಯಂ ಭೂ, ಪುರವ, ದೈವತ್, ಗಾಣಪತ್ಯ, ಅನುರ, ರಾಕ್ಷಸ, ಮಾನುಷ ಬಾಣ ಅಂಗಗಳಾಗಿವೆ.

ಮನುಷ್ಯಕೃತ ಅಂಗಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಭಾಗ, ವಿಷ್ಣುಭಾಗ ಮತ್ತು ರುದ್ರಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಜರುಭುಂಜ ಭಾಗವು ಬ್ರಹ್ಮಭಾಗ, ಅಷ್ಟಭುಂಜ ಭಾಗವು ವಿಷ್ಣುಭಾಗ, ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಪೂಜಾಭಾಗವು ರುದ್ರಭಾಗ, ರುದ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರವಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಇನ್ನು ಶಿರೋವರ್ತನಗಳಿಂದ ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯಕೃತ ಅಂಗಗಳು ತ್ರಿಮೂರಿಕಗಳ ಸಂಕೀರ್ತವಾಗಿವೆ. ಅಂಗ ಮತ್ತು ಯೋಸಿ(ಹೀಲಂಗಳು) ಶಿವ ಮತ್ತು ಶತ್ಕಿಯರ ಸಂಕೀರ್ತವಾಗಿವೆ.³ ಗಂಗರ ಕಾಲದಿಂದ ಪಾಳಿಯಗಾರರ ಕಾಲದವರೆಗೆ ನಿಮಾಣಗೊಂಡಿರುವ ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಶಿವಲಂಗಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಹಿರಿಯೂರಿನ ತೇರುಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಲಂಗವನ್ನು ಹೀಳವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಲ ಅಂಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮಪುರ ಹರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಹಾಂಡವರು ವನವಾಸದ ಸಂಭಂಡದಲ್ಲಿ ಜಂಡುಜಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ನೆನಹಿಗಾಗಿ ಹಂಚಲಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಿಂದರೆ ಖಿಮಲಂಗೇಶ್ವರ, ಧರ್ಮಾಲಂಗೇಶ್ವರ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ, ಅಜುನ, ಖಿಮಲಂಗೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಕೆರೆಯವ ಹರಿಯ ಮೇಲದ್ದು ಗಭಂಗುಡಿಯಲ್ಲ ಆಕಷಣೀಯ ಕಷ್ಟ ಗ್ರಾಸ್ಯೋ ಕಲ್ಲನಲ್ಲ ಕೆತ್ತಲಪಟ್ಟ ಶಿವಲಂಗವಿದೆ. ಜೌಕಾಕಾರದ ಹೀಲ, ಹೀಲದ ಪಟ್ಟಕೆಗಳಿಂದ ನಿಮಾಣಣವಾಗಿದ್ದು, ತಲೆಯ ಭಾಗ ಉದ್ದವಾಗಿದೆ. ನವರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಗವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿದ್ದು, ಹೀಲ, ಪಟ್ಟಕೆಗಳವೇ. ಅಂಗವು ಕಷ್ಟ ಗ್ರಾಸ್ಯೋಕಲ್ಲನಲ್ಲ ಕೆತ್ತಲಪಟ್ಟದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ, ಧರ್ಮರಾಯ ದೇವಾಲಯ ಕೆರೆಯ ಕೂಳಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುವಾಗಿದ್ದು ಗಭಂಗುಡಿಯಲ್ಲ ಅಂಗವಿದೆ. ಅರಂಭಕೆರೆಯ ರಸ್ತೆಯ ಎಡಬದಿಯಲ್ಲ ನಕುಲ ದೇವಾಲಯ, ಅದರ ಸಮೀಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಹದೇವ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದು ಇವುಗಳು ಜೌಕಾಕಾರವಾಗಿದ್ದು, ಹೀಲ, ಪಟ್ಟಕೆಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ, ಜಲಾಹರಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ವಣಕಲ್ಲುಗುಡ್ಡ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲ ಈಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಶಿವಲಂಗವಿದ್ದು, ಹೀಲ, ಪಟ್ಟಕೆ, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ, ಜಲಾಹರಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕಣಜನಹ?ಳ್ಳಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಶಿವಲಂಗವಿದೆ. ಬಂಗಾಲ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿವಲಂಗಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೊಳಿಂಬರು ಆಷ್ಟಕೆ ನಡೆಸಿದ್ದು ಇವರು ಶೈವ ಧರ್ಮಾಯರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಶಿವನನ್ನು ಅಂಗ ರೂಪದಲ್ಲ ಪೂರಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಶಿವಲಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಡಾಕಾರದ ಅರ್ಥಜಂಡ್ರಾಕೃತಿಯ, ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಹಾಗೂ ಬಾಣಾಕಾರದ ಅಂಗಗಳು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಹೀಲದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಕಾರ, ಜೌಕಾಕಾರ, ಆಯತಕಾರಾದ ಹೀಲಗಳೂ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಪದ್ಮಿಲಕೆ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ

ಮುಂದು ಮಾಡಿರುವ ಜಿಕ್ಕೆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಲಂಗವಿದ್ದು ಇದು ಜೋಕಾಕಾರದ ಹೀಗೆ, ಪಟ್ಟಕೆಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ, ಜಲಾಹರಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮರಡಿ ದೇವಿಗೆರೆಯ ಕೋಡಿಮುಲ್ಲೀಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಗಭ್ರಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಶಿವಲಂಗವಿದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಹೀಗೆ, ಪಟ್ಟಕೆಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ, ಜಲಾಹರಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಕಪ್ಪು ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮದಕರಿನಾಯಿಕನ ಕೋಟಿ ಶೆಂಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ಹತ್ತಿನ್ಹೋಟಿಯ ರೇವಣ ಸಿದ್ದೀಶ್ವರ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲೀಶ್ವರ, ಐಮಂಗಳದ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಮೇಣಕುಕೇಯ ಮಹಾಣಂಗೇಶ್ವರ, ತವಂದಿಯ ವಿರಭದ್ರೀಶ್ವರ, ಬಿದರಕೆರೆಯ ಸಿದ್ದೀಶ್ವರ, ಧರ್ಮಾಪುರದ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ, ಅಜ್ಞನಹೋಳೆಯ ಶೆಂಶ್ವರ, ಕೋಡಿಹಳ್ಳಿಯ ರೇಣುಕಾಪರಮೇಶ್ವರ, ಕೂಡ್ಲಹಳ್ಳಿಯ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಲಂಗವಿದ್ದು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ, ಪಟ್ಟಕೆಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಮತ್ತು ಜಲಾಹರಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ನಂದಿ ಶಿಲ್ಪಗಳು

ನಂದಿಯು ಶಿವನ ವಾಹನವೆಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಶಿವನನ್ನು ‘ಪೃಷ್ಟಾಜಿ’, ‘ಪೃಷ್ಟಕೆಂತನ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಸಿಂಧೂ ಸಂಪೂರ್ಣತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಾದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಂದಿಯು ಶೈವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಶಿಲ್ಪವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಶೈವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಂದಿ ಶಿಲ್ಪಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ನಂದಿಶಿಲ್ಪಗಳು ಗಭ್ರಗೃಹದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಶಿವಲಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಅಂತರಾಳ ಅಥವಾ ನವರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಕೆಲವು ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ದೇವಾಲಯದ ಹೋರಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ನಂದಿ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಂದಿಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ಹಿಂತದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿಸಿರುವಂತೆ ಕಂಡರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳು ಮುಂದಿನ ಬಿಂಬಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮಡಜಿ, ಎಡಗಾಲನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಜಾಚಿರುವಂತೆ, ಹಿಂದಿನ ಬಿಂಬಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಜಾಚಿ ಎಡಗಾಲನ್ನು ಹೊಟ್ಟಿಯ ಕೆಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮಡಜಿ ಮಲಗಿರುವಂತೆ ಜಿತ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಲೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನೆಲಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಜಾಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ನಂದಿಗಳಿಗೆ ಘಂಟಸರ, ಗಗ್ಗರ, ಕೊರಜಸರ, ಹಣಿಪಟ್ಟ, ಕಾಲ್ಬಂಡಗ ಮುಂತಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮರಡಿದೇವಿಗೆರೆಯ ಕೋಡಿಮುಲ್ಲೀಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ನವರಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ನಂದಿಶಿಲ್ಪವಿದೆ. ವದ್ದಿಂಕರೆಯ ಸಿದ್ದೀಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಮುಂದು ಮಾಡಿದ ಜಿಕ್ಕೆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಲಂಗಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ನಂದಿ ಶಿಲ್ಪವಿದೆ. ಹತ್ತಿನ್ಹೋಟಿಯ ರೇವಣಸಿದ್ದೀಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು

ಎರಡು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ನಂದಿಶೀಲ್ಪವಿದೆ. ಬಿಮಂಗಲದ ಹತ್ತಿರ ಬಂಗಾರಪ್ಪನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬಸವೆಣ್ಣಿ ದೇವಾಲಯದ ಗಭ್ರಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ಕಲ್ಲನ ನಂದಿಶೀಲ್ಪವಿದೆ.

ಧರ್ಮಸ್ತರ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಸಮೀಕ್ಷೆ ವೇದಾವತಿ ನದಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿ ನಂದಿಶೀಲ್ಪಗಳನ್ನು ಕಂಡರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಂದೇನಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹೊಸಕೆರೆಗೆ ಹೊಗುವ ದಾರಿಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಂಘಾರ್ಷನವರ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಪಾಕು ಇದ್ದ ತ್ರುಣತಗೊಂಡಿರುವ ನಂದಿಶೀಲ್ಪವು ಆಕಣಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಾದ ನಂದಿಶೀಲ್ಪಗಳು, ಬೇತೂರು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕಣಜನಹಳ್ಳಿ ಕೋಟಿಯ ದ್ವಾರದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ.

ಗಣಪತಿ ಶಿಲ್ಪಗಳು

ಗಣಪತಿಯು ಭಾರತೀಯರ ಜಯ, ಶುಭ ಹಾಗೂ ವ್ಯೇಭವದ ಸಂಕೇತ, ಶಿವ, ಬ್ರಹ್ಮಂಡ, ಗಣೇಶ, ಪರಾಹ, ಸ್ವಂದ, ಬ್ರಹ್ಮ-ದ್ಯುವತ್ಯಾಮಣ್ಯ. ವಾಮನ, ಪದ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪುರಾಣಗಳು, ರೂಪಮಂಡನ ಹಾಗೂ ಕಾಮಿಕಾಮಗಳು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿವೆ.⁴ ಶಿವಪುರಾಣವು ಗಣಪತಿಯ ಮಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಗಣಪತಿಯು ನಾಲ್ಕು, ಆರು, ಹತ್ತು, ಹದಿನಾರು ಕ್ಷೇಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನು. ನಾಲ್ಕು ಕ್ಷೇಗಳರುವ ಗಣಪತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾನೆ. ಗಣಪತಿಯ ನಾನಾ ರೂಪಗಳಾದ ಭಾಲಗಣಪ, ತರುಣಗಣಪತಿ, ಭಕ್ತಿ, ವಿಷ್ಣೇಶ್ವರ, ವಿರವಿಷ್ಣೇಶ್ವರ, ಶಕ್ತಿಗಣೇಶ, ಉಜ್ಜಿಷ್ಟ ಗಣಪತಿ, ಮಹಾಗಣಪತಿ, ಉದ್ದೇಶಗಣಪತಿ, ಹಿಂಗಲ ಗಣಪತಿ, ಹೇರಂಭಾ, ಪ್ರಸನ್ನ ಗಣಪತಿ, ದ್ವಿಜ ಗಣಪತಿ, ಉನ್ನತ ಗಣಪತಿ, ವಿಷ್ಣುರಾಜ ಗಣಪತಿ, ಭುವನೇಶ ಗಣಪತಿ, ಸೃಜ್ಯ ಗಣಪತಿ, ಹರಿದ್ರಾಗಣಪತಿ, ಬಾಲಚಂದ್ರ, ಸುರಪರ್ಕರಣ ಹಾಗೂ ಏಕದಂತ ಶಿಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಸುಖಾಸೀನದಲ್ಲಿ ಕುಂತಂತೆ, ನಿಂತಂತೆ ಮತ್ತು ಸೃಜ್ಯ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡರಿಸಲಾಗಿದೆ⁵

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗಣಪತಿಯ ಶಿಲ್ಪಗಳು ಕುಂತ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆನೆಮುಲ, ಸುತ್ತಿದ ಸೊಂಡಿಲು, ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟಿ, ನಾಲ್ಕು ಕ್ಷೇಗಳಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಹಾಶ, ಅಂಕುಶ, ಅಭಯ, ಮೋದಕಧಾರಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾನೆ. ಹಿರಿಯೂರು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಗಣಪತಿ ಶಿಲ್ಪಗಳು ವಿಜಯನಗರ ಮತ್ತು ವಿಜಯನಗರ್ಯೋತ್ತರ ಕಾಲಫಟ್ಟಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಿಮಂಗಲ ಕಲ್ಲುಂಟೆಣ್ಣಿರಿ ದೇವಾಲಯದ ಸಭಾಮಂಟಪ ಕೋಟ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ ಶಿಲ್ಪವಿದ್ದು, ಇದು ಕಷ್ಟ ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ಕಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಡಿ ಎತ್ತರ, ಎರಡು ಅಡಿ ಅಗಲವಿದ್ದು ಜತುಭೂಜಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅಭಯ ಹಸ್ತ, ಶಂಬ, ಪದ್ಮ. ವರದ ಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಜದರಕೆರೆ ಅಂಜನೇಯ ಸ್ಥಾಮಿಯ ದೇವಾಲಯದ ನವರಂಗದ

ಕೊಂಡು ಕದಲ್ಲಿಗೆ ಗಣೇಶ ಶಿಲ್ಪವಿದ್ದು. ಇದು ಸಹ ಕಟ್ಟು ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಂಡನೇಹೆ? ಇಲ್ಲಿ ಇಂಘಾರ್ಪನವರ ಜಮಿನಿನಲ್ಲಿನ ಪಾಕುಬಿಡ್ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಶೈಲಿತ್ವಗೊಂಡಿರುವ ಗಣೇಶ, ಹಿರಿಯೂರಿನ ಹುಳಿಯೂರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಗಣೇಶ, ಧರ್ಮಸ್ತರದ ಜಣಾಂವಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಣಪತಿ ಇವುಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿವೆ.

ಭೈರವ ಶಿಲ್ಪಗಳು

ಶಿವನ ರೂಪವಾದ ಭೈರವನು ಭೂತ-ಪ್ರೇತ, ಹಿಶಾಜಿಗಳ ಉಜ್ಜಾಟನೆ ಪೂಜಿಗೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಭೈರವ ಎಂದರೆ ಭಯಾನಕ/ಭಯಂಕರ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತ ಭೈರವ, ಉಗ್ರಭೈರವ, ಬಾಡವಾಲನ ಭೈರವ, ಅಗ್ನಭೈರವ, ಕಾಲಭೈರವ, ಕರಾಳಭೈರವ, ಇಂಘಾರ್ಪಭೈರವ ಎಂಬ ಪ್ರಕಾರಗಳವೆ. ಭೈರವನು ಸಾತ್ತಿಕ, ರಾಜಸಿಕ, ತಾಮಸಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಸಾತ್ತಿಕ ರೂಪದ ಭೈರವ ಶಿಲ್ಪಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈತನಿಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ನಗುಮುಖದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಬೆತ್ತೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಭೈರವನೊಂದಿಗೆ ಸದಾ ನಾಯಿ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾಜಸಿಕ ಭೈರವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳಿಂದ ಬಳ್ಳಿ, ತ್ರಿಶೂಲ, ಧರ್ಮರೂಗ ಹಾಗೂ ರುಂಡ ಅಥವಾ ಪಾನಹಾತೀಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ತಾಮಸಿಕ ಭೈರವನಿಗೆ ಎಂಟು ಕೈಗಳಿಂದ ಕೊಡಲ, ಡಮರುಗ, ಕತ್ತಿ, ವೀಂಟ, ಬಾಣ, ಶೂಲ, ಕಹಾಲಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವನು. ಭೈರವನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಧಾರಿತ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ⁶ ಇಂತಹ ಭೈರವನ ಶಿಲ್ಪಗಳು ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಧರ್ಮಸ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಭೈರವ ಶಿಲ್ಪವು ಅರ್ಥ ಪರ್ಯಾಂಕಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಭಂಗಿಯಲ್ಲದೆ. ಶಿಲ್ಪದ ಮುಖದ ಭಾಗ ಸರೆದು ಹೊಗಿರುವುದರಿಂದ ಮುಖ ಭಾವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಶಿಲ್ಪ ಜರ್ಬಿಯನ್ನು ತುಂಬಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭೈರವನ ಕೂದಲನ್ನು ಪ್ರಜಯ ಸದ್ಯಶಾಸನಿಗಿಂತ ಜ್ಞಾಲೆಯಂತೆ ಇಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಶಿಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸುರುಳಿ-ಸುರುಳಿಯಾಕಾರದ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲಗಳು ನಾಲ್ಕು ಪದರುಗಳಾಗಿ ತಲೆಯ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಭಾವಣೆಯಂತೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ರುಂಡಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದ್ದು, ಚತುಭುಜಧಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಸರಪಕೇಯೂರಗಳನ್ನು ಶಿಲ್ಪಸಲಾಗಿದೆ. ಎಡಮುಂಗ್ನನಲ್ಲಿ ಕಹಾಲ ಮತ್ತು ಹಿಂಗ್ನನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರೂಗವಿದ್ದರೆ, ಬಲಮುಂಗ್ನನಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲವಿದೆ. ಹಿಂಗ್ನ ತುಂಡಾಗಿದೆ. ಕವಿಯಲ್ಲಿ ದುಂಡಾದ ಹಾಗೂ ಅಗಲವಾದ ಆಭರಣವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೇಲೆ ಜೆಳನ್ನು ಇಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಶಿಲ್ಪವು ಹೆಂಜೀರಿನ ಸಿದ್ದಪ್ರನ ಶಿಲ್ಪದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲದೆ. ವದ್ದಿಂಕೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯದ ಗಭೇಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಗದ್ದಗೆಯ ಮೇಲನ ಹೀಗೆ ಕಾಲಭೈರವೆಂಬೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾಲಭೈರವನು ತನ್ನ ಬಲಭಾಗದ ಎರಡು

ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ, ತ್ರಿನೂಲಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಡಮರುಗವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಕೊರಳೆಲ್ಲ ರುಂಡ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಡೆ ಎತ್ತಿರುವ ಸರ್ವವಿದೆ. ಎಡಭಾಗದ ಪಾದದ ಬಳ ನಾಯಿಯಿದೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕಾಲಲ್ಲಿ, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಗಗಳನ್ನು, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಣಂಕುಂಡಲವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವನು. ಇದೇ ತೆರನಾಡ ಮತ್ತೊಂದು ಭ್ಯಾರವನ ಶೀಲ್ಪವು ಹುಲತೊಟ್ಟು ಭ್ಯಾರವೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದು ಷೈಲಿ ಇಕ್ಕೆದಿದೆ. ಇನ್ನುಂದಂತೆ ಜತುಭುಂಜಧಾರಿಯಾದ ತೆತನು ಲಡ್ಡ, ತ್ರಿಶೂಲ, ಡಮರುಗ, ರುಂಡ ಹಿಡಿದಿರುವನು. ತೆತನು ಕಂಠಹಾರ, ಮಣಿಸರ, ಯಜ್ಞೋಪವಿತ, ರುಂಡಮಾಲೆ, ಕಾಲಕಡಗ, ಕೈಕಡಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡಿರುವನು. ಶೀಲ್ಪದ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭೂಂಗಿಯನ್ನು, ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾಯಿಯನ್ನು ಭ್ಯಾರವನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ರುಂಡಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿರುವಂತೆ ಜಿತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಶೀಲ್ಪವನ್ನು ಕಪ್ಪು ಗ್ರಾನ್ಯೇಟ್ ಕಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಕಂಡರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂಬಲಗೆರೆಯ ರಂಗನಾಥನ್ನಾಮಿ ದೇವಾಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ ಭ್ಯಾರವ ಶೀಲ್ಪವು ಸಹ ಸುಂದರವಾಗಿ ಜಿತಿಸಲಬ್ಬಣಿದೆ.

ವಿರಭದ್ರ ಶೀಲ್ಪಗಳು

ರುದ್ರನ ಉಗ್ರರೂಪಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಚಾರತ ಮೂರ್ತಿಯೆಂದರೆ ವಿರಭದ್ರನಾದು. ದಕ್ಷಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಮಗಳು ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ಶಿವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆ ದಕ್ಷನು ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು ಹವಣಿಸಿ ಶಿವ-ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನ್ನು ಕರೆಯದೆ ಉಂಡ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದ. ಹಾಗಾದರೂ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯು ತಾನು ಯಜ್ಞ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲ ತನ್ನ ತಂದೆ ತನ್ನನ್ನು ಅವಮಾನಗೊಳಿಸಲು ಯಜ್ಞಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪ್ರಾಣಬಣ್ಣಕ್ಕು. ಇದರಿಂದ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ಶಿವನು ತನ್ನ ಜಟಿಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣಿಸಲು ವಿರಭದ್ರನು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಅವನ ಯಾಗವನ್ನು ಢ್ಳಿಸ ಪಡಿಸಿದನೆಂದು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.⁷ ವಿರಭದ್ರನನ್ನು ವಿರಯೋಧ ದೇವತೆಯೆಂತಲೂ ವಿರಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರತಿಕಾರದ ದೇವತೆಯೆಂತಲೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಶೈವಾಗಮನಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಭದ್ರನಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಫನವಿರುವುದು ಹಾಗೂ ವಿರಭದ್ರಾಗಮವೂ ಇರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ತಮಿಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುರುಗ (ಸ್ಥಂದ ಅಥವಾ ಸುಖಬೃಂಧ) ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರಪುತ್ರನಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ (ಅಯ್ಯಪ್ಪೆ), ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಡೋಬರ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯ ಶೈವ ದೇವತೆಗಳಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಕನಾಂಟಕದಲ್ಲಿ ಕಳಿದ ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ವಿರಯೋಧ ದೇವರೆಂದರೆ ವಿರಭದ್ರ ಅಥವಾ ವಿರೇಶ. ದಕ್ಷಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿರಭದ್ರನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ವಿಜಯನಗರ ಮತ್ತು ವಿಜಯನಗರೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿರಭದ್ರನ ಆರಾಧನೆಯು ಹೆಚ್ಚು ರೂಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಪಂಚರಾತ್ರಗಮವು ವಿರಭದ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ವಿರಭದ್ರನು ಕಪ್ಪು ಮೈಬಣಿದವನು, ಮೂರು ಕಲ್ಲಿಗಳ ವಡ್ಡ, ಜಲ್ಲ, ಬಾಣ, ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವನು. ರುಂಡಮಾಲೆಯನ್ನು ಪಾದರಕ್ಷೇಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವನು. ಅವನ ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲ ವಸ್ತುವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವನು.⁸

ಹಿರಿಯೂರು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರ ಮತ್ತು ವಿಜಯನಗರೋತ್ತರ ಕಾಲದ ವಿರಭದ್ರ ಮೂರಿತಶೀಲ್ವಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಹತ್ತಿಕೊಳೆಯ ವಿರಭದ್ರೋಜ್ಞರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ವಿರಭದ್ರನ ಶೀಲ್ವವು ಆಕಣಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಶೀಲ್ವವು ಕಪ್ಪು ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಎತ್ತರ, ಎರಡು ಅಡಿ ಅಗಲ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿರಭದ್ರ ತ್ರಿಭಂಗಿಯಲ್ಲಿರುವನು. ಜತುಭೂಜಧಾರಿಯಾದ ಈತನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ವಡ್ಡ, ಜಲ್ಲ, ಬಾಣ ಹಾಗೂ ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವನು. ಕಿರಿಣಧಾರಿಯಾದ ಈತನು ಯಜೋಧಪವಿತ, ಕಾಲಕಡಗ, ಕಿಂಕಣಿ, ಕೈಕಡಗ, ಕೇಯೂರ, ಕರ್ಮಿಬಂಧ, ಕೊರಳನರ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡಿರುವನು. ಶೀಲ್ವದ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಭಾವಣೆಯಿದ್ದು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಮುಖವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶೀಲ್ವವು ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಿಕ್ಷದಿದೆ. ಇನ್ನುಂದಂತೆ ಜತುಭೂಜಧಾರಿಯಾದ ಈತನು ವಡ್ಡ, ಜಲ್ಲ, ಬಾಣ ಹಾಗೂ ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವನು. ಈತನು ಯಜೋಧಪವಿತ, ಕಾಲಕಡಗ, ಕೈಕಡಗ, ಕೇಯೂರ, ಕಿಂಕಣಿ, ಕರ್ಮಿಬಂಧ, ಕೊರಳನರ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡಿರುವನು. ಈ ಶೀಲ್ವವನ್ನು ಕಪ್ಪು ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಜಿತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶೀಲ್ವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಕಾಲಮಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಶ್ಯಾಲಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು 12-13ನೇ ಶತಮಾನ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಿರಿಯೂರಿನ ತೇರುಮಲ್ಲೋಜ್ಞರ ದೇವಾಲಯದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿರಭದ್ರ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದು, ಈ ದೇವಾಲಯ ಹಾಜಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ವಿರಭದ್ರ ದೇವರ ಮೂರಿತಯನ್ನು ತೇರುಮಲ್ಲೋಜ್ಞರ ಸ್ಥಾಮಿಯ ಎದುರಿಗೆ ದೀಪಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ನಂದಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜತುಭೂಜಧಾರಿಯಾದ ವಿರಭದ್ರನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ, ಬಾಣ, ಜಲ್ಲ ಮತ್ತು ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವನು. ಕಿರಿಣ ಧರಿಸಿದ್ದು, ಹಾರ, ಸರ, ಯಜೋಧಪವಿತ, ಕುಂಡಲ, ಕೈಕಡಗ, ಕಾಲ್ಪಣಿ, ಭೂಜಬಂದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡಿರುವನು. ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 1634ರಳಿಗೆ ಜತ್ತುದುಗಡೆ ಮೊದಲನೇಯ ಪಾಳೆಯಗಾರನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತಿ ತಿಮ್ಮಣಿನಾಯಕನು ಈ ವಿರಭದ್ರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಭೂದತ್ತಿ ಜಟಿದ್ದನೆಂದು ಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.⁹ ಇದೇ ರೀತಿಯ ವಿರಭದ್ರ ಶೀಲ್ವಗಳು ಮೇಣಕುಕೆಂ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಾಪುರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ.

ಕೊನೆ ಒಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಜಾರುಲತಾ ಬಿ.ಎ., 2014, ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಪರಿಸರ: ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಪ್ರಕಟತ ಹಿಂಜ್‌ಡಿ. ಮಹಾರಾಜಾಂದ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಸಿ. ಪು. 180
2. ಮಹಂತೇಶ್, ಎನ್.ಎನ್., 2012, ಹೋಸದುಗು ತಾಲೂಕು ಪರಿಸರ: ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, ಪು. 219
3. ಅದೇ., ಪು. 219-220
4. ಅದೇ., ಪು. 220
5. ಅದೇ., ಪು. 220-221
6. ಜಾರುಲತಾ ಬಿ.ಎ., 2014-15, ಪೂರ್ವೋದ್ಯತ್ತ, ಪು. 185
7. ಮಹಂತೇಶ ಎನ್.ಎನ್., 2012, ಪೂರ್ವೋದ್ಯತ್ತ, ಪು. 223
8. ಅದೇ., ಪು. 223-224
9. ಎ.ಕ.ನೆ.ಎ. ಹಿರಿಯೂರು, ಸಂಖ್ಯೆ 40